Lietas Nr. C30710716
Lietas arhīva Nr. C-0431-16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Alūksnē, 2016.gada 6.decembrī

Alūksnes rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Puriņa,
izskatīja rakstveida procesā civillietu maksātnespējīgās akciju sabiedrības "Mājokļa aģentūra" maksātnespējas procesa administratora /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu un

konstatēja:

2016.gada 18.augustā prasītājas maksātnespējīgās akciju sabiedrības "Mājokļa aģentūra" maksātnespējas procesa administrators /pers. A/ iesniedzis Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ par naudas piedziņu.

2016.gada 24.augustā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pieņemts lēmums par pieteikuma pieņemšanu un civillietas ierosināšanu.

Pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas ierosinājuma, saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.[1]panta pirmo daļu, Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētāja 2016.gada 5.oktobrī nolēmusi šo lietu nodot izskatīšanai Alūksnes rajona tiesai (lietas 33.lapa). Ar Alūksnes rajona tiesas tiesneses 2016.gada 17.oktobra lēmumu lieta pieņemta izskatīšanai (lietas 42.lapa).

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja saskaņā ar ierakstu Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr./numurs A/ no 2015.gada 13.oktobra ir zemes nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs B/kopīpašniece, kura no iepriekšējā zemes īpašnieka /pers. C/ ir ieguvusi viņa prasījuma tiesības pret dzīvokļu īpašniekiem par zemes nomas maksas samaksu (cesijas līgums).

Zemes īpašuma daļa tiek lietota un izmantota dzīvojamās ēkas /adrese/ uzturēšanai un apsaimniekošanai.

Atbildētājs laikā no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim ir bijis dzīvokļa īpašuma /adrese/, īpašnieks. Zemes un ēkas dzīvokļu īpašnieku, tostarp, atbildētāja, starpā pastāv zemes piespiedu nomas tiesiskās attiecības.

Pušu starpā nav panākta vienošanās ne par nomājamās platības maiņu, ne par zemes nomas maksu, kas būtu atšķirīga no likumā noteiktās, secīgi dzīvokļa īpašuma īpašniekam ir jāmaksā nomas maksa 6 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības gadā par laiku no 2015.gada 1.janvāra atbilstoši viņam piederošajām ēkas domājamām daļām par to zemes gabala daļu, kas noteikta kā funkcionāli nepieciešamā, ēku nododot privatizācijai.

Strīdos starp zemes īpašniekiem un dzīvokļu īpašniekiem par zemes nomas maksas piedziņu ir jau izveidojusies stabila tiesu prakse.

Prasības pieteikums pamatots ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktu, 54.panta pirmo daļu, likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta 2.[1] daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.[4] panta ceturto, piekto daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu, likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantu, Civillikuma 1069., 1071., 1838., 2141., 2142.pantu.

Prasītājas maksātnespējas procesa administrators lūdz tiesu:

- piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai pamatparādu – zemes nomas maksu 194,64 EUR apmērā par laiku no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim, kā arī tiesāšanās izdevumus to faktiskajā apmērā;
- noteikt prasītājas tiesības saņemt no atbildētāja 6% no piedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Prasītājas maksātnespējas procesa administrators nav lūdzis lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

2016.gada 26.augustā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa prasības pieteikuma norakstu nosūtījusi atbildētājam uz deklarēto dzīvesvietas adresi, nosakot termiņu rakstveida paskaidrojumu sniegšanai par iesniegto prasību līdz 2016.gada 28.septembrim (lietas 23.lapa).

2016.gada 26.septembrī tiesā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums par prasību (lietas 24.-27.lapa), kurā norādīts, ka atbildētājs prasību neatzīst. Atbildētājs uzskata, ka nepastāv strīds, kurš būtu jārisina ar tiesas palīdzību, jo 2015.gada oktobrī prasītāja iegādājusies zemes gabalu zem mājas, par to nepaziņojot mājas dzīvokļu īpašniekiem līdz 2016.gada 26.jūlijam, neinteresējās par savu īpašumu, nepiedāvāja zemes nomas līguma projektu un vispār neuzsāka nekādas sarunas ar dzīvokļu īpašniekiem par zemes nomu mājas vajadzībām. 2016.gada 26.jūlijā prasītāja vērsās pie mājas dzīvokļu īpašniekiem ar prasību samaksāt zemes nomu arī par iepriekšējiem gadiem, kad prasītāja nemaz nebija zemes īpašniece, nepārbaudot to, vai maksājumi ir veikti.

Atbildētājs nepiekrīt maksāt zemes nomu par iepriekšējiem gadiem, jo Civillikuma noteikumi to neparedz un šāds prasītājas prasījums nav likumīgs.

Prasītāja apgalvo, ka ir pārņēmusi no iepriekšējiem zemes īpašniekiem ar cesijas darījumu tiesības piedzīt no mājas dzīvokļu īpašniekiem zemes nomas maksu par iepriekšējiem gadiem. Cesija ir spēkā tikai tad, ja pastāv prasījums, ar kuru rīkojas cedents.

Atbildētājs nav apstrīdējis cesiju un nav cēlis pretprasību par cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu, lai gan uzskata, ka prasītājai nav prasības tiesības pret viņu par to laika periodu, kad prasītāja nebija zemes īpašniece.

Lietā nav pierādījumu, ka iepriekšējie zemes īpašnieki vai prasītāja būtu atbildētājam izsnieguši rēķinus par zemes nomas maksu un nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinu, kurus atbildētājs nav apmaksājis, ar konkrētiem samaksas termiņiem, kādā šie maksājumi veicami. Tādejādi nav iespējams konstatēt, vai un kad ir iestājies maksājumu nokavējums, kā arī near konstatēt to, vai cesionārs ar cesiju nav ieguvis lielākas tiesības, nekā tās bijušas cedentam, un vai parādnieka stāvoklis ar cesiju netiek pasliktināts.

Atbildētājs ir savlaicīgi apmaksājis zemes īpašniekam /pers. C/ savus nolīgtos zemes nomas rēķinus par periodu no 2008.gada līdz 2014.gadam. gadījumā, ja starp prasītāju un atbildētāju tiks noslēgts Zemes nomas līgums, atbildētājs labprātīgi samaksās zemes nomas maksu par 2015.-2016.gadu.

Atbildētājs uzskata, ka prasība ir noraidāma un tiesas izdevumi jāatlīdzina tai pusei, kā to nosaka Civilprocesa likuma noteikumi.

Atbildētājs nav lūdzis lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

Ņemot vērā, ka lietas dalībnieki nav lūguši lietas iztiesāšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem paziņots 2016.gada

21.oktobrī (lietas 46.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1] panta pirmās daļas 3.punktu, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā, izņemot tā devītajā daļā paredzēto gadījumu, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu, bet otrā daļa paredz, ka, tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, deklarācijā norādīto papildu adresi, fiziskās personas norādīto adresi saziņai ar tiesu vai juridiskās personas juridisko adresi un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu. Prezumpciju, ka dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no to nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu, vai trešajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar elektroniskā pasta sūtījumu, adresāts var atspēkot, norādot uz objektīviem apstākļiem, kas neatkarīgi no viņa gribas bijuši par šķērsli dokumentu saņemšanai norādītajā adresē.

Tādēļ tiesa uzskata, ka atbildētājs par prasību ir informēts un lietu var izskatīt rakstveida procesā.

2016.gada 3.oktobrī tiesā saņemts prasītājas iesniegums, kurā norādīts, ka ar 2016.gada 19.septembra Rīgas rajona tiesas lēmumu lietā Nr.C33203410 ir izbeigts MAS "Mājokļu aģentūra" maksātnespējas process, izbeidzot maksātnespējīgas procesa lietu un atjaunojot AS "Mājokļu aģentūra" maksātspēju.

2016.gada 15.novembrī tiesā saņemta prasītājas atsauksme uz atbildētāja paskaidrojumu (lietas 47.-49.lapa), kurā norādīts, ka atbildētājs savos paskaidrojumos apstrīd prasījumu, paužot argumentus, kas nav un nevar būt pamats prasības noraidīšanai

Starp atbildētāju un /pers. C/ noslēgtajā zemes nomas līgumā noteikts, ka Iznomātājs saskaņā ar šī līgumu nodod nomniekam turējumā un lietošanā zemes gabalu 36,56 kv.m. platībā. Minētais līgums nav spēkā uz likuma pamata jeb *ipso jure*, jo iznomāts ir dabā neeksistējošs abstrakts zemes gabals, proti, nomas priekšmets ir neiespējams (Civillikuma 2007., 2113.panti). jo vairāk, /pers. C/ nav bijušas subjektīvas tiesības iznomāt konkrētu zemes gabalu (Civillikuma 1068.pants).

Tādejādi starp zemes īpašniekiem un atbildētāju pastāvēja zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības.

Prasītāja kā zemes īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs B/, kopīpašniece, pamatojoties uz cesijas līgumu, no iepriekšējā zemes īpašnieka /pers. C/ ir ieguvusi viņa prasījuma tiesības pret dzīvokļu īpašniekiem, tajā skaitā atbildētāju, kā dzīvokļa īpašuma /adrese/ īpašnieku un nomnieku, par zemes nomas maksas samaksu. Tādejādi prasītājai ir tiesības vērsties tiesā ar prasību par zemes nomas maksas samaksu.

Dalīto zemes un daudzdzīvokļu ēkas nekustamo īpašumu īpašnieku starpā pastāvošo likumisko nomas tiesisko attiecību gadījumā saistību tiesību būtiskās sastāvdaļas pusēm ir zināmas, jo ir noteiktas ar likumu.

Ņemot vērā, ka atbildētājs ir izrādījis gribu un norēķinājies par ēkas funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu proporcionāli dzīvokļa īpašniekam piederošās ēkas domājamai daļai par laika periodu līdz 2014.gada 31.decembrim saskaņā ar /pers. C/ noslēgto Zemes nomas līgumu, neskatoties uz darījuma trūkumiem (nomas priekšmets ir neiespējams, jo iznomāts ir dabā neeksistējošs abstrakts zemes gabals), prasītāja pieņēma, ka saistības par zemes nomu līdz 2014.gada 31.decembrim ir nokārtotas.

Prasītāja norāda, ka par pārējo prasījuma periodu – laiku no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim atbildētājs prasītājas prasījumu nav apmierinājis.

Arī atbildētājs ir atzinis, ka par periodu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim maksājumi par zemes nomu nav veikti. Tādejādi prasība ir pierādīta un apmierināma, jo atbildētājs ir atzinis, ka nomas maksa prasītājai par laika periodu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim nav samaksāta.

Prasītāja lūdz tiesu:

- celto prasību apmierināt pilnībā;
- noteikt prasītājas tiesības saņemt no atbildētāja 6% no piedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildei;
- noteikt sprieduma nekavējošu izpildi prasības atzītajā daļā.

Iepazinusies ar rakstveida pierādījumiem lietā un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma pilnībā.

No lietas 18.lapā esošās Lursoft Uzņēmumu datu bāzes izdrukas redzams, ka no 2010.gada 3.februāra par administratoru AS "Mājokļu aģentūra" maksātnespējas procesā iecelts /pers. A/.

Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 67.panta 3.punktu, administratoram pēc juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas papildus šajā likumā noteiktajām vispārīgajām administratora tiesībām ir tiesības nodot tiesai izskatīšanai jebkuru parādnieka prasījumu.

No lietas 35.lapā esošās Lursoft Uzņēmumu datu bāzes izdrukas redzams, ka AS "Mājokļu aģentūra" nav aktuālu maksātnespējas procesu, bet no lietas 34.lapā esošā prasītājas iesnieguma izriet, ka ar 2016.gada 19.septembra Rīgas rajona tiesas lēmumu lietā Nr.C33203410 ir izbeigts MAS "Mājokļu aģentūra" maksātnespējas process, izbeidzot maksātnespējīgas procesa lietu un atjaunojot AS "Mājokļu aģentūra" maksātspēju. Saskaņā ar izdruku no Uzņēmumu reģistra datu bāzes (lietas 50.-51.lapa) AS "Mājokļu aģentūra" valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi ir /pers. D/.

Atbilstoši likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 14.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajam atzīstams, ka zeme un uz tās esošā daudzdzīvokļu māja ir patstāvīgi īpašuma tiesību objekti.

Saskaņā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumu Nr./numurs C/atbildētājs no 2011.gada 17.janvāra ir dzīvokļa īpašuma /adrese/ īpašnieks (lietas 7.lapa).

Saskaņā ar ierakstu Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr./numurs A/ no 2015.gada 13.oktobra prasītāja ir zemes nekustamā īpašuma /adrese A/ kopīpašniece (lietas 6.lapa), kura no iepriekšējā zemes īpašnieka /pers. C/ ir ieguvusi, noslēdzot 2015.gada 7.septembrī Cesijas līgumu (lietas 15.lapa), viņa prasījuma tiesības pret dzīvokļu īpašniekiem, tai skaitā, /adrese/ par zemes piespiedu nomas maksas samaksu.

Lietā nepastāv strīds, ka prasītāja ir paziņojusi atbildētājam par prasījuma tiesību cesiju, par ko liecina atbildētāja rakstveida paskaidrojumā norādītais (lietas 24.-27.lapa).

Civillikuma 1793.pants nosaka, ka prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi. Pēc Civillikuma 1801.panta cesijas līgumu starp prasījuma atdēvēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko nezina par to.

Zemes īpašuma daļa tiek lietota un izmantota dzīvojamās ēkas /adrese/ uzturēšanai un apsaimniekošanai, ko apstiprina nekustamā īpašuma /adrese A/ zemes robežu plāns (lietas 8.-9.lapa).

Atbilstoši likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktam, privatizētā objekta īpašnieka pienākums ir slēgt zemes nomas līgumu vai pilnvarot dzīvojamās mājas pārvaldītāju un apsaimniekotāju slēgt zemes nomas līgumu ar tā zemes gabala īpašnieku – fizisko vai juridisko personu – uz kura atrodas privatizētais objekts. Minētā likuma 54.panta pirmajā daļā noteikts, ka zemes gabala

īpašniekam ir pienākums noslēgt zemes nomas līgumu ar privatizētā objekta īpašnieku.

Lietā nav strīda, par to, ka starp pusēm rakstveida līgums par zemes nomu nav noslēgts. Tiesa ņemt vērā judikatūru un atzīst, ka rakstveida līguma noslēgšana pušu starpā nav nepieciešama, jo likumiskā (piespiedu) noma pastāv bez pušu gribas izteikuma un bez parakstītiem līgumiem (*skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta lietu Nr.SKC?43/2011*).

Tiesa atzīst, ka ir pamats atzīt, ka starp prasītāju kā zemes /adrese A/ kopīpašnieku un atbildētāju, kā dzīvokļa /adrese/ īpašnieku, strīdus periodā no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim pastāvēja zemes piespiedu nomas tiesiskās attiecības par nomas priekšmetu – zemes nekustamais īpašums /adrese/.

Satversmes tiesa ir atzinusi: „Ja attiecības starp zemes gabala īpašnieku un uz šā zemes gabala uzbūvētas dzīvojamās mājas īpašnieku ir izveidojušās uz likuma pamata, proti, izveidojušās tā saucamās piespiedu nomas attiecības, tad zemes gabala kopīpašniekam ir tiesības prasīt likumā noteikto nomas maksu proporcionāli tam piederošajai zemes gabala domājamai daļai neatkarīgi no citu kopīpašnieku piekrišanas šādam prasījumam." (*Satversmes tiesas 2011.gada 25.oktobra sprieduma lietā Nr. 2011-01-01 14.3.2.punkts*).

Civillikuma 1069.pantā noteikts, ka visiem kopīpašniekiem samērā ar viņu daļu ir jānes izdevumi, kas gulstas uz kopējo lietu. Civillikuma 1071.pants nosaka, ka uz kopējo lietu gulstošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Tādejādi katram dzīvokļa īpašniekam ir jāveic zemes nomas maksas samaksa atbilstoši tam piederošajām daudzdzīvokļu ēkas domājamām daļām par to zemes gabala daļu, kas noteikta kā funkcionāli nepieciešamā, ēku nododot privatizācijai.

No likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta 2.[1] daļas (redakcija, kas bija spēkā strīdus periodā no 2015.gada 1.janvāra) izriet, ka starp pusēm pastāv zemes likumiskās nomas attiecības, un zemes nomas maksa nosakāma 6 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības gadā par laiku no 2009.gada 1.novembra.

Ņemot vērā to, ka starp pusēm nav noslēgts līgums, kurā būtu atrunāta nomas maksas maksāšanas kārtība, kā arī to, ka piespiedu nomas attiecības starp pusēm nav ierobežotas laikā tiesa uzskata, ka piemērojot tiesību normu analoģiju, ir piemērojams Civillikuma 2142.panta otrais teikums, kas noteic, ka ja līgums noslēgts uz gadu vai ilgāku laiku, tad minētā maksa samaksājama par katru pusgadu uz priekšu.

Lietas materiālos iesniegti Rīgas Domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes maksāšanas paziņojumi par nekustamā īpašuma nodokli, kas izrakstīti zemes īpašuma īpašniekiem periodā par 2008., 2009., 2010., 2011., 2012., 2013., 2014., 2015., 2016.gadu (lietas 10.-14.lapa).

No prasības pieteikumā esošā parāda summas aprēķina lietas 4.-5.lapa redzams, ka atbildētāja parāds par zemes nomas maksas par laika periodu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim ir 194,64 EUR apmērā.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto atbildētāja pamatparāda summas apmēru, jo atbildētājs parāda summas aprēķinu par laika periodu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim pēc būtības nav apstrīdējis, kā arī nav pamata apšaubīt parāda esamību, jo saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo. Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasība par zemes nomas maksas parāda 194,64 EUR apmērā piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu, pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Civillikuma 1759.panta 1.punktā ir noteikts, ka procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Saskaņā ar Civillikuma 1765.pantā noteikts – procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Civilprocesa likuma 195.pantā ir noteikts – taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Prasītājai ir tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos 6% procentus gadā no vēl nesamaksātās pamatparāda summas 194,64 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvoti administratori prasībās, kas celtas to personu labā, kurām pasludināts juridiskās personas maksātnespējas process. Savukārt, Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa paredz, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Prasītājas maksātnespējas procesa administrators ir cēlis mantiska rakstura prasību, prasības summa ir 194,64 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu, valsts nodeva valsts labā par prasību, kas novērtējama naudas summā līdz 2134 *euro*, ir aprēķināma 15% no prasības summas, bet ne mazāk par 71,14 *euro*.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu valstij piedzenama valsts nodeva 71,14 EUR apmērā.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas jāmaksā saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu ir 5,78 EUR (izziņa lietas 2.lapā).

Kopā no atbildētāja valsts labā ir piedzenami tiesas izdevumi 76,92 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204[1].pantu – taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantu izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties.

Prasītāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 6.punktu lūgusi tiesu noteikt sprieduma nekavējošu izpildi prasības atzītajā daļā.

Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 6.punkts nosaka, ka pēc lietas dalībnieka lūguma tiesa spriedumā var noteikt, ka pilnīgi vai noteiktā daļā nekavējoties izpildāmi spriedumi lietās, kurās atbildētājs atzinis prasījumu.

No lietas 24.-27.lapā esošā atbildētāja paskaidrojuma nepārprotami izriet, ka prasība netiek atzīta pilnībā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka nav tiesiska pamata noteikt sprieduma nekavējošu izpildi prasības atzītajā daļā.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 41., 97., 193., 195., 204.[1], 250.[25], 250.[27]pantu, tiesa

nosprieda:

Pilnīgi apmierināt maksātnespējīgās akciju sabiedrības "Mājokļu aģentūras" maksātnespējas procesa administratora /pers. A/ (pēc maksātnespējas procesa izbeigšanas akciju sabiedrības "Mājokļu aģentūra") maza apmēra prasību pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/ (personas kods /personas kods/, deklarētā dzīvesvietas adrese /adrese B/) par labu akciju sabiedrībai "Mājokļu aģentūra" (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, /adrese C/) zemes nomas maksas parādu par laika periodu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 31.decembrim 194,64 EUR (viens simts deviņdesmit četri *euro* 64 centi).

Atzīt akciju sabiedrības "Mājokļu aģentūra" tiesības saņemt no /pers. B/ 6% (sešus procentus) gadā no neatmaksātās pamatparāda summas 194,64 EUR (viens simts deviņdesmit četri *euro* 64 centi) no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā līdz sprieduma pilnīgai izpildei, ievērojot Civillikuma 1763.pantā noteiktos procentu ierobežojumus.

Piedzīt no /pers. B/ (personas kods /personas kods/, deklarētā dzīvesvietas adrese /adrese B/) par labu valstij tiesas izdevumus 76,92 EUR (septiņdesmit seši *euro* 92 centi), tajā skaitā, valsts nodevu 71,14 EUR (septiņdesmit viens *euro* 14 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,78 EUR (pieci *euro* 78 centi).

Valsts nodeva (71,14 EUR) jānomaksā: Valsts kase, reģ.Nr.90000050138, konts Nr.LV55 TREL 1060 1909 1120 0, saņēmēja banka: Valsts kase, bankas kods: TRELLV22, mērķis: valsts nodeva, civillieta C30710716.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (5,78 EUR) jānomaksā: Tiesu administrācija, reģ.Nr.90001672316, konts LV51TREL2190458019000, saņēmēja banka: Valsts kase, bankas kods: TRELLV22, mērķis: kods 21499 (ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi), civillieta Nr. C30710716.

Uzdot /pers. B/kvītis par valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu iesniegt Alūksnes rajona tiesā.

Noteikt /pers. B/sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedums sastādīts 2016.gada 6.decembrī.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Alūksnes rajona tiesā.

Tiesnese I.Puriņa